

בראשית / ויצא

וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא-
 עַת הָאִסַּף הַמִּקְוָה הַשְּׁקוּ
 הַצֵּאן וּלְכוּ רַעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא
 נוֹכַח עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָל-
 הָעֵדְרִים וּגְלָלוּ אֶת-הָאֵבֶן
 מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֵּאן:
 ט עוֹדְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרַחַל אָבָה
 עִם-הַצֵּאן אֲשֶׁר לֵאבִיָּה כִּי
 יִרְעָה הוּא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה
 יַעֲקֹב אֶת-רַחֵל בַּת-לְבָן אַחִי
 אָמֹן וְאֶת-צֵאן לְבָן אַחִי אָמֹן
 וַיִּגֵּשׁ יַעֲקֹב וַיְגַל אֶת-הָאֵבֶן
 מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשָּׂק אֶת-צֵאן
 לְבָן אַחִי אָמֹן: וַיִּשָּׂק יַעֲקֹב
 לְרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת-קִלּוֹ וַיִּבְדָּ:
 ב וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אַחִי אָבִיָּה
 הוּא וְכִי בַן-רִבְקָה הוּא וַתֵּרֶץ
 ג וַתִּגַּד לְאָבִיָּה: וַיְהִי כִשְׁמֹעַ לְבָן
 אֶת-שְׁמֵעַ | וַיַּעֲקֹב בֶּן-אַחֲתוֹ
 וַיֵּרֶץ לִקְרֹאתוֹ וַיַּחֲבֹק-לוֹ
 וַיִּנְשָׁק-לוֹ וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל-בֵּיתוֹ
 וַיִּסְפָּר לְלִבָּן אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
 ד וְהָאֵלָה: וַיֹּאמֶר לוֹ לְבָן אֵךְ עֲצִמִי
 וּבִשְׂרִי אַתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ
 ט וַיִּמֵּס: וַיֹּאמֶר לְבָן לִיעֲקֹב הַכִּי-
 אַחִי אַתָּה וְעַבְדְּתָנִי חֲנָם הַגִּידָה
 ז לִי מִה-מִשְׁפַּרְתָּה: וּלְלִבָּן שְׁתֵּי
 ח בְּנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאמֹר וְשֵׁם
 ט וְהַקְּטָנָה רַחֵל: וַעֲיִנֵּי לֵאמֹר רְפוּת
 י וְרַחֵל הִיְתָה יַפֹּת-תֹּאֵר וַיַּפֹּת

מִרְאֲשֵׁיתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה
 יט וַיִּצַק שֵׁם עַל-רֵאשֶׁהָ: וַיִּקְרָא
 אֶת-שֵׁם-הַמִּקְוָה הַהוּא בֵּית-
 אֵל וְאוֹלָם לְזוֹ שֵׁם-הָעֵינִי
 כ לְרֵאשֶׁנָּה: וַיְדַר יַעֲקֹב נֹדֵד
 לֵאמֹר אִם-יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי
 וַיִּשְׁמְרֵנִי בְּדַרְךְ הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי
 הוֹלֵךְ וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֵאכֹל וּבְגָד
 כא לְלִבְשׁ: וּשְׁבַתִּי בְּשֹׁלֹם אֶל-בֵּית
 אָבִי וְהִיָּה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים:
 כב וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי
 מַצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל
 אֲשֶׁר תֵּתֶן-לִי עֲשׂוּ אֲעִשְׂרֶנּוּ
 כט א לָךְ: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב וּגְלוֹ וַיֵּלֶךְ
 ב אֶרְצָה בְּנֵי-קָדָם: וַיֵּרָא וְהִנֵּה
 בָּאֵר בְּשָׂדֵה וְהִנֵּה שֵׁם שְׁלֹשָׁה
 עֵדְרֵי-צֵאן רֹבְצִים עֲלֶיהָ כִּי מִן-
 הַבְּאֵר הָהוּא יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים
 וְהָאֵבֶן גְּדֹלָה עַל-פִּי הַבְּאֵר:
 ג וַנֵּאֲסָפוּ-שְׁמֵה כָל-הָעֵדְרִים
 וּגְלָלוּ אֶת-הָאֵבֶן מֵעַל פִּי
 הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת-הַצֵּאן
 וְהָשִׁיבוּ אֶת-הָאֵבֶן עַל-פִּי
 הַבְּאֵר לְמַקְמָהָ: וַיֹּאמֶר לָהֶם
 ד יַעֲקֹב אַחִי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ
 ה מִחֶרֶן אֲנַחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם
 הִירְעַתֶּם אֶת-לְבָן בֶּן-נַחֲוֹר
 וַיֹּאמְרוּ יָדְעֵנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם
 ו הַשְׁלוֹם לָו וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה
 ז רַחֵל בָּתוּלָה עִם-הַצֵּאן:

וַיִּצַק יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע ט
 יא וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה: וַיִּפְגַּע בַּמִּקְוָה
 וַיִּלֶן שֵׁם כִּי-בֵּא הַשֶּׁמֶשׁ
 וַיִּקַּח מֵאֵבֶנִי הַמִּקְוָה וַיִּשֶׂם
 מִרְאֲשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמִּקְוָה
 יב הַהוּא: וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצְבֵּה
 אֶרְצָה וְרֵאשׁוֹ מִגֵּיעַ הַשְּׁמִימָה
 וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים
 *ג וַיִּרְדּוּ בּוֹ: וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב
 עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אָבִיָּה וְאֱלֹהֵי יִצְחָק
 הָאֵרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ
 יד לָךְ אֲתַנְנָה וְלוֹדְעָה: וְהִיָּה זֶרְעֶךָ
 כְּעַפְרַיִם הָאֵרֶץ וּפְרַצְתִּי יַמָּה
 וְהָדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ
 כה כָּל-מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה
 וּבְזֹרְעָה: וְהִנֵּה אֲנִי עִמָּךְ
 וַיִּשְׁמְרֵתִיךָ בְּכָל-אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ
 וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל-הָאֲדָמָה הַזֹּאת
 כז כִּי לֹא אֵעֻזְבֶּךָ עַד אֲשֶׁר אִם-
 עֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ:
 טז וַיִּקְוֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנֵתוֹ וַיֹּאמֶר
 אֲכֹן יֵשׁ יְהוָה בַּמִּקְוָה הַזֹּאת
 יז וְאֲנִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיֹּרָא וַיֹּאמֶר
 מִה-נִּזְרָא הַמִּקְוָה הַזֹּאת אֵין זֶה
 כח כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שְׁעַר
 *ה הַשָּׁמַיִם: וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּבִקְרָה
 וַיִּקַּח אֶת-הָאֵבֶן אֲשֶׁר-שֶׂם

שלישי

יח מראה: ויאָהב יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל ויאָמַר אַעֲבֹדָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים יט בְּרַחֵל בְּתוּךְ הַקִּטְנָה: ויאָמַר לְבֶן טוֹב תְּתִי אֹתָהּ לְךָ מִתְּתִי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבַע עֲמֻדִי: כ ויעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים ויהיו בעֵינָיו כִּמְיֻם אַחֲדִים כא באַהֲבָתוֹ אֹתָהּ: ויאָמַר יַעֲקֹב אֶל־לְבֶן הָבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מְלֹא יָמֵי וַאֲבֹאָה אֵלֶיהָ: כב ויאַסֹּף לְבֶן אֶת־כָּל־אֲנָשָׁי כג הַמְּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ: ויהי בְּעֵרֹב וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בִּתּוֹ וַיָּבֵא יד אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיהָ: ויתֵן לְבֶן לָהּ אֶת־זֶלְפָּה שִׁפְחָתוֹ כה לֵאָה בִּתּוֹ שִׁפְחָהּ: ויהי בְּבִקְרֹ וְהָנָה־הוּא לֵאָה ויאָמַר אֶל־ לְבֶן מִה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְּרַחֵל עֲבַדְתִּי עֲמֻדָּה וְלָמָּה יו רַמִּיתֵנִי: ויאָמַר לְבֶן לֹא־יַעַשֶׂה כז כֵּן בְּמִקוֹמֵנוּ לַתֵּת הַצְּעִירָה לוֹפְנֵי הַבְּכִירָה: מֵלֹא שִׁבְעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ גַם־אֶת־זֹאת בְּעַבְדָּהּ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עֲמֻדֵי עוֹד שִׁבְעַ־ שָׁנִים אַחֲרוֹת: וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־ רַחֵל בִּתּוֹ לֹא־לְאִשָּׁה: ויתֵן לְבֶן לְרַחֵל בִּתּוֹ אֶת־בְּלָהָה שִׁפְחָתוֹ ל הֵאָהֵב גַּם־אֶת־רַחֵל מְלֹאָה

ויעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים לא אַחֲרוֹת: וירָא יְהוָה כִּי־שָׁנְאָה ס לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמָהּ וַרְחַל עֲקָרָה: וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעֵינָי כִּי עָתָה לב יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּאָמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־ שָׁנְאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן־לִּי גַם־אֶת־ לד זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּאָמֶר עָתָה הִפַּעַם יִלְוֶה אִישִׁי אֵלָי כִּי־ לודתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן לה קָרָא־שְׁמוֹ לֹוִי: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּאָמֶר הִפַּעַם אוֹדָה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ לא יְהוּדָה וַתַּעֲמֵד מִלְּדוֹת: וַתִּרְאֵ רַחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לַיַּעֲקֹב וַתִּקְנֶא רַחֵל בְּאַחֲתָהּ וַתִּאָמֶר אֶל־יַעֲקֹב הֵבָה־לִּי בָנִים וְאִם־ ב אין מִתָּה אֲנִכִּי: וַיַּחֲרֶ־אֶף יַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיִּאָמֶר הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִכִּי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי־ ג בָּטוֹן: וַתִּאָמֶר הֲנֵה אֲמַתִּי בְּלָהָה בָּא אֵלֶיהָ וַתֵּלֶד עַל־בְּרִכִּי ד וַאֲבָנָה גַם־אֲנִכִּי מִמֶּנָּה: וַתִּתֵּן־ לוֹ אֶת־בְּלָהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה ה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב: וַתַּהַר בְּלָהָה וַתֵּלֶד לַיַּעֲקֹב בֶּן: וַתִּאָמֶר רַחֵל דְּנָנִי אֱלֹהִים וְגַם־שָׁמַע פְּקֻלִי

וַיִּתֵּן־לִּי בֶן עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ ז: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בְּלָהָה שִׁפְחַת רַחֵל בֶּן שְׁנֵי לַיַּעֲקֹב: ח וַתִּאָמֶר רַחֵל נִפְתְּלוּ אֱלֹהִים | נִפְתַּלְתִּי עִם־אָחֹתִי גַם־יָכַלְתִּי ט וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי: וַתִּרְאֵ לֵאָה כִּי עֲמָדָה מְלֹדֶת וַתִּקַּח אֶת־זֶלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לַיַּעֲקֹב לְאִשָּׁה: וַתֵּלֶד זֶלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לַיַּעֲקֹב בֶּן: יא וַתִּאָמֶר לֵאָה בְּגֹד וַתִּקְרָא אֶת־ יב שְׁמוֹ גָּד: וַתֵּלֶד זֶלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֶּן שְׁנֵי לַיַּעֲקֹב: וַתִּאָמֶר לה לֵאָה בְּאֲשֶׁר־י כִּי אֲשֶׁרֹנִי בְּנוֹת יי וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֲשֶׁר: וַיִּלְךְ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קִצְיֹר־חַטָּיִם וַיִּמְצֵא דוֹדָאִים בְּשׂוּדָה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתִּאָמֶר רַחֵל אֶל־לֵאָה תִּנִּי־נָא לִּי טו מְדוּדָאֵי בְּנֹד: וַתִּאָמֶר לָהּ הֲמַעֲטָ קַחְתִּיךְ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחְתָּ גַם־אֶת־דוֹדָאֵי בְּנֵי וַתִּאָמֶר רַחֵל לְכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ טז הַלַּיְלָה תַּחַת דוֹדָאֵי בְּנֹד: וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בְּעֵרֹב וַתִּצֵּא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתִּאָמֶר אֵלָי תָּבוֹא כִּי שָׂכַר שִׂכְרֹתֶיךָ בְּדוּדָאֵי בְּנֵי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה יז בַּלַּיְלָה הוּא: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לַיַּעֲקֹב פא גֵּד

ויחמו הצאן אל-המקלות ^{לט}
 ותלדן הצאן עקדים נקדים
 וטלאים: והפשבים הפריד ^מ
 יעקב ויתן פני הצאן אל-עקד
 וכל-חום בצאן לבן וישת-לו
 עורים לבדו ולא שתם על-
 צאן לבן: והיה בכל-יחם הצאן ^{מא}
 המקשרות ושם יעקב את-
 המקלות לעיני הצאן ברהטים
 ליחמנה במקלות: ובהעטיף ^{מב}
 הצאן לא ישים והיה העטפים
 ללבן והקשרים ליעקב: ופרץ ^{מג}
 האישי מאד מאד ויהי-לו צאן
 רבות ושפחות ועבדים וגמלים
 לחמרים: וישמע את-דברי ^{לא}
 בני-לבן לאמר לקח יעקב
 את כל-אשר לאבינו ומאשר
 לאבינו עשה את כל-הפכד
 הזה: וירא יעקב את-פני ^ב
 לבן והנה איננו עמו כתמול
 שלשום: ויאמר יהוה אל- ^ג
 יעקב שוב אל-ארץ אבותיך
 ולמולדתך ואהיה עמך:
 וישלח יעקב ויקרא לרחל
 וללאה השדה אל-צאנו:
 ויאמר להן ראה אנכי את-פני ^ה
 אביכן כי-איננו אלי כתמול
 שלשם ואלהי אבי היה עמדי:
 ואתנה ידעתן כי בכל-כחי
 עבדתי את-אביכן: ואביכן

אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
 גם-אנכי לבית: ויאמר מה ^{לא}
 אתן-לך ויאמר יעקב לא-
 תתן-לי מאומה אם-תעשה-
 לי הדבר הזה אשובה ארעה
 צאנך אשמר: אעבר בכל-
 צאנך היום הסר משם
 כל-שה ונקד וטלוא וכל-שה-
 חום בפשבים וטלוא ונקד
 בעזים והיה שכרי: וענתה-בי ^{לב}
 צדקתי ביום מחר כי-תבוא
 על-שכרי לפנך כל אשר-
 איננו נקד וטלוא בעזים וחום
 בפשבים גנוב הוא אתי: ויאמר ^{לד}
 לבן הן לו יהי כדברך: ויסר
 ביום ההוא את-התישים
 העקדים והטלאים ואת כל-
 העזים הנקדות והטלואת
 כל אשר-לבן בו וכל-חום
 בפשבים ויתן ביד-בניו: וישם ^{לו}
 דרך שלשת ימים בינו ובין
 יעקב ויעקב רעה את-צאן לבן
 הנותרת: ויכח-לו יעקב מקל
 לבנה לח ולוה וערמון ויפצל
 בהן פצלות לבנות מחשף
 הלבן אשר על-המקלות:
 ויצג את-המקלות אשר פצל ^{לח}
 ברהטים בשקתות המים אשר
 תבאן הצאן לשותות לנכח
 הצאן ויחמנה בבאן לשתות:

בן חמישי: ותאמר לאה נתן ^{יח}
 אלהים שכרי אשר-נתתני
 שפחתי לאישי ותקרא שמו
 יששכר: ותהר עוד לאה ותלד ^{יט}
 בן-ששוי ליעקב: ותאמר לאה
 זבדני אלהים | אתי זבד טוב
 הפעם זבדני אישי כי-ילדתני
 לו ששה בנים ותקרא את-
 שמו זבולון: ואחר ילדה בת ^{כא}
 ותקרא את-שמה דינה: ויזכר ^ס
 אלהים את-רחל וישמע אליה
 אלהים ויפתח את-רחמה:
 ותהר ותלד בן ותאמר אסף ^{כג}
 אלהים את-חרפתי: ותקרא
 את-שמו יוסף לאמר יסף
 יהוה לי בן אחר: ויהי כאשר
 ילדה רחל את-יוסף ויאמר
 יעקב אל-לבן שלחני ואלכה
 אל-מקומי ולארצי: תנה את- ^{טו}
 נשי ואת-ילדי אשר עבדתי
 אתך בהן ואלכה פי אתה
 ידעת את-עבדתי אשר
 עבדתיה: ויאמר אליו לבן אם- ^{כז}
 נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
 ויברכני יהוה בגלך: ויאמר
 נקבה שכרך עלי ואתנה:
 ויאמר אליו אתה ידעת את
 אשר עבדתיה ואת אשר-היה ^{כט}
 מקנה אתי: כי מעט אשר-היה
 לך לפני ופרץ לרב ויברך יהוה

התל בי והחלף את-משפּרתי
 עשרת מזים ולא-נתנו אלהים
 להרע עמדי: אם-פה יאמר
 נקדים יהיה שכרך וילדו כל-
 הצאן נקדים ואם-פה יאמר
 עקדים יהיה שכרך וילדו כל-
 הצאן עקדים: ויצל אלהים
 את-מקנה אביכם ויתן-לי:
 ויהי בעת יחם הצאן ואשא
 עיני וארא בחלום והנה
 העתדים העלים על-הצאן
 עקדים נקדים וברדים: ויאמר
 אלי מלאך האלהים בחלום
 יעקב ואמר הנני: ויאמר שא-
 נא עיניך וראה כל-העתדים
 העלים על-הצאן עקדים
 נקדים וברדים כי ראיתי את
 כל-אשר לבן עשה לך: אנכי
 האל בית-אל אשר משחת
 שם מצבה אשר נדרת לי
 שם נדר עתה קום צא מן-
 הארץ הזאת ושוב אל-ארץ
 מולדתך: ותעז רחל ולאח
 ותאמרנה לו העוד לנו חלק
 ונחלה בבית אבינו: הלא
 נכריות נחשבנו לו כי מכרנו
 ויאכל גם-אכול את-כספנו:
 כי כל-העשר אשר הציל
 אלהים מאבינו לנו הוא
 ולבנינו ועתה כל אשר אמר

י"י אלהים אליך עשה: ויקם
 יעקב וישא את-בניו ואת-
 נשיו על-הגמלים: וינהג את-
 כל-מקנהו ואת-כל-רכשו
 אשר רכש מקנה קנינו אשר
 רכש בפרץ ארם לבוא אל-
 יצחק אביו ארצה כנען: ולבן
 הלך לגזו את-צאנו ותגנב
 רחל את-התרפים אשר
 לאביה: ויגנב יעקב את-לב
 לבן הארמי על-בלי הגיד לו כי
 ברח הוא: ויברח הוא וכל-
 אשר-לו ויקם ויעבר את-
 הנהר וישם את-פניו הר
 הגלעד: ויגד לבן ביום
 השלישי כי ברח יעקב: ויקח
 את-אחיו עמו וירדף אחריו
 דרך שבעת ימים וידבק אתו
 בהר הגלעד: ויבא אלהים
 אל-לבן הארמי בחלום הלילה
 ויאמר לו השמר לך פן-תדבר
 עם-יעקב מטוב עד-רע: וישג
 לבן את-יעקב ויעקב תקע
 את-אהלו בהר ולבן תקע את-
 אחיו בהר הגלעד: ויאמר לבן
 ליעקב מה עשית ותגנב את-
 לבבי ותנהג את-בנתי כשבויות
 חרב: למה נחבאת לברח
 ותגנב אתי ולא-הגדת לי
 ואשלחך בשמחה ובשרים

כח בתך ובכנור: ולא נטשתני
 לנשק לבני ולבנתי עתה
 כט הסכלת עשו: יש-לאל יודי
 לעשות עמכם רע ואלהי
 אביכם אמש | אמר אלי לאמר
 השמר לך מדבר עם-יעקב
 ל מטוב עד-רע: ועתה הלך
 הלכת כי-נכסף נכספתה לבית
 אביך למה גנבת את-אלהי:
 לא ויעז יעקב ויאמר ללבן כי
 יראתי כי אמרתי פן-תגול
 לב את-בנותיך מעמי: עם אשר
 תמצא את-אלהיך לא יהיה
 נגד אחינו הפר-לך מה עמדי
 וקח-לך ולא-ידע יעקב כי
 לב רחל גנבתם: ויבא לבן באהל
 יעקב | ובאהל לאה ובאהל
 שתי האמהות ולא מצא ויצא
 מאהל לאה ויבא באהל רחל:
 לד ורחל לקחה את-התרפים
 ותשמם בכר הגמל ותשב
 עליהם וימשש לבן את-כל-
 האהל ולא מצא: ותאמר אל-
 אביה אל-יחר בעיני אדני כי
 לוא אוכל לקום מפניך כי-
 דרך נשים לי ויחפש ולא מצא
 לו את-התרפים: ויחר ליעקב
 וירב בלבן ויעז יעקב ויאמר
 ללבן מה-פשעני מה חטאתי כי
 לו דלקת אחרי: כי-מששת את-

הַהִזָּה | הַגֵּל הַזֶּה וְהַזֶּה הַמִּצְבָּה
 נב אֲשֶׁר יִרְיֵתוּ בֵּינִי וּבֵינֶךָ: עַד הַגֵּל
 הַזֶּה וְעַד הַמִּצְבָּה אִם-אֲנִי
 לֹא-אֵעֲבֹר אֵלֶיךָ אֶת-הַגֵּל הַזֶּה
 וְאִם-אֶתָּה לֹא-תֵעָבֵר אֵלַי אֶת-
 הַגֵּל הַזֶּה וְאֶת-הַמִּצְבָּה הַזֹּאת
 נג לְרַעָה: אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי
 נְחֹר יִשְׁפֹטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְיָהֶם וְיִשְׁבַּע יַעֲקֹב בַּפֶּחַד
 נד אָבִיו יִצְחָק: וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח
 בְּהָר וַיִּקְרָא לְאֹחָיו לֹא-כָל-
 לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְיֵנוּ בְּהָר:
 מפטיר
 לב א וַיִּשְׁפָּם לְבֹן בְּבֹקֵר וַיִּנְשֹׁק לְבָנוֹ
 וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֵךְ אֹתָהֶם וַיֵּלֶךְ
 ב וַיֵּשֶׁב לְבֹן לְמִקְמוֹ: וַיַּעֲקֹב
 הֵלֶךְ לְדֹרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ-בּוּ מְלֹאכֵי
 ג אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר
 רָאִם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא
 שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם:

וְהַבָּנִים בָּנֵי וְהַצָּאֵן צֵאֲנִי וְכָל-
 אֲשֶׁר-אֶתָּה רֹאֵה לִי-הוּא
 וּלְבָנָי מִה-אֲעֹשֶׂה לְאֵלֶּה
 הַיּוֹם אוֹ לְבָנֵיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ:
 מד וְעַתָּה לֵכֵה נִכְרַתָּה בְרִית אֲנִי
 וְאַתָּה וְהָיָה לְעֹד בֵּינִי וּבֵינֶךָ:
 מה וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וּוְרִימָה
 מו מִצְבָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֹחָיו
 לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים
 וַיַּעֲשׂוּ-גֵל וַיֹּאכְלוּ שֵׁם
 מז עַל-הַגֵּל: וַיִּקְרָא-לוֹ לְבֹן יֶגֶר
 שֶׁהָדוּתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גֵלְעָד:
 מח וַיֹּאמֶר לְבֹן הַגֵּל הַזֶּה עַד בֵּינִי
 וּבֵינֶךָ הַיּוֹם עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמוֹ
 מט גֵּלְעָד: וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק
 יְהוּזָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסְתַּר אִישׁ
 נ מֵרַעְיוֹ: אִם-תֵּעָנֶה אֶת-בְּנֹתַי
 וְאִם-תִּקַּח נָשִׁים עַל-בְּנֹתַי אֵין
 אִישׁ עִמָּנוּ רֹאֵה אֱלֹהִים עַד
 נא בֵּינִי וּבֵינֶךָ: וַיֹּאמֶר לְבֹן לְיַעֲקֹב

כָּל-כְּלֵי מַה-מִּצְאָתָּ מִכָּל כְּלֵי-
 בֵיתְךָ שִׁים כֹּה נִגְדֵה אֹחָי וְאֹחֵיךָ
 לח וַיִּזְכְּרוּ בֵּין שְׁנֵינוּ: זֶה עֲשִׂירִים
 שָׁנָה אֲנִכִי עִמָּךְ רַחֲלִיָּה וְעִזְיָה
 לֹא שָׁפְלוּ וְאִילֹו צֵאֲנֶךָ לֹא
 לוט אֲכַלְתִּי: טֹרְפָה לֹא-הִבַּאתִי
 אֵלֶיךָ אֲנִכִי אַחַטְנָה מִיָּדִי
 תִּבְקֶשְׁנָה גְּנֹבְתֵי יוֹם וּגְנֹבְתֵי
 מ לַיְלָה: הַיִּיתִי בַיּוֹם אֲכַלְנִי חֹרֵב
 וְקָרַח בְּלִילָה וְתִרְדֵה שְׁנֵתִי
 מא מַעֲיִנִי: זֶה-לִי עֲשִׂירִים שָׁנָה
 בְּבֵיתְךָ עַבְדְּתִיךָ אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה בְּשֵׂתִי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים
 בְּצֵאֲנֶךָ וְתַחֲלֹף אֶת-מִשְׁפַּרְתִּי
 מב עֲשֶׂרֶת מָנִים: לוֹלִי אֱלֹהֵי אָבִי
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפְחָד יִצְחָק
 הָיָה לִי כִי עָתָה רִיקִם שְׁלַחְתָּנִי
 אֶת-עַנְיִי וְאֶת-יָגִיעַ כְּפִי רֹאֵה
 שביעי
 מג אֱלֹהִים וַיִּזְכַּח אֲמַשׁ: וַיַּעַן לְבֹן
 וַיֹּאמֶר אֶל-יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנֹתַי